

På baggrund heraf er det anset for hensigtsmæssigt, at der i loven optages en regel om, hvem der er legitimeret til at underskrive vigtige dokumenter på kommunens vegne. Reglen er en nydannelse i dansk lovgivning, og et direkte forbillede kan ikke findes i hverken svensk eller norsk kommunallovgivning.

Den foreslåede regel er udformet under hensyn til erfaringerne fra praksis og ud fra de reale hensyn, der i øvrigt gør sig gældende, nemlig sikkerhedshensyn og hensynet til omsætningen.

Bestemmelsens område — dokumenter vedrørende dispositioner over fast ejendom, optagelse af lån og afgivelse af garanti — er fastlagt således, at bestemmelserne skulle dække det område, hvor det af hensyn til kommunens medkontrahenter, tinglysningsmyndighederne og pengeomsætningen er ønskeligt at tilvejebringe større klarhed.

Bestemmelsen fastslår over for omsætningen og tinglysningsmyndighederne, at kommunalbestyrelsens formand i forening med en anden af kommunalbestyrelsen dertil bemyndiget person kan optræde på kommunens vegne inden for det i bestemmelsen afgrænsede område. Ud fra omsætningshensynet ville der intet være i vejen for at henlægge underskriftsbeføjelsen til formanden alene, men hensynet til at sikre kommunen mod uberettigede dispositioner taler imod at give fuldmagt til en enkelt person, når der er tale om så vigtige dispositioner som de omtalte.

Den, der skal underskrive sammen med formanden, skal have en personlig bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen. Bemyndigelsen kan f. eks. gives et eller flere navngivne medlemmer af økonomiudvalget eller til navngivne personer, ansat i kommunens tjeneste, men ikke til f. eks. „kæmneren“ uden navns nævnelse.

Den meddelte bemyndigelse vil kunne dokumenteres i form af en skriftlig fuldmagt, der er underskrevet af samtlige kommunalbestyrelsens medlemmer; hvor denne fremgangsmåde ikke benyttes, må en bekræftet udskrift af kommunalbestyrelsens forhandlingsprotokol være tilstrækkelig.

Med hensyn til udtrykket „ophævelse af forbudspåtegninger og lignende“ bemærkes, at sikring af værdipapirer kan ske på andre måder, end ved forbudspåtegning, f. eks. ved notering på navn, jfr. gældslovens kap. V, eller gennem overgivelse til forvaring i et godkendt forvaringssted. Bestemmelsen finder anvendelse ved ophævelse af alle sådanne sikringsakter.

ad § 33.

Bestemmelsen præciserer næstformandens be-

føjelser og pligter, dels i relation til kommunalbestyrelsen, dels i relation til den kommunale forvaltning.

I henhold til forslaget § 6, stk. 5, vælger kommunalbestyrelsen en næstformand „til at fungere i formandens forfald“. Denne formulering svarer til de gældende love, jfr. købstadkommunallovens § 4, stk. 2, og landkommunallovens § 4, stk. 3. Det følger af disse regler, at næstformanden skal varetage formandsskabet i kommunalbestyrelsens møder i tilfælde, hvor formanden har *midlertidigt* forfald, og det antages, at næstformanden altid kan udføre ekspeditioner i forbindelse med kommunalbestyrelsens møder, f. eks. underskrive skrivelser, hvis indhold er besluttet i et møde.

Derimod har der hersket usikkerhed med hensyn til næstformandens stilling i relation til den kommunale forvaltning. Der er dels spørgsmålet om, hvorvidt næstformanden i givet fald skal træde i funktion også som forvaltningsleder, dels om næstformanden, når han fungerer, overtager samtlige formandens funktioner, herunder navnlig hans plads som født medlem af (formand for) udvalg og kommissioner, hans adgang til at overvære møder i udvalg, beføjelsen til at afgøre visse sager på kommunalbestyrelsens vegne og hans adgang til at underskrive vigtige dokumenter.

Spørgsmålet om, hvornår næstformanden overhovedet skal træde i funktion, kan ikke afgøres generelt, men må helt bero på de konkrete forhold, og der må på dette område herske en betydelig frihed. Formålet med den foreslåede bestemmelse er alene at slå fast, at den, der i givet fald træder i formandens sted, samtidig — så længe han fungerer — står som leder af kommunens forvaltning og overtager formandens plads i udvalg, kommissioner m. v., som formanden er født formand for eller medlem af.

ad § 34.

Bestemmelsen i *stk. 1.* svarer til den gældende regel i købstadkommunallovens § 8, stk. 2. Efter landkommunallovens § 15, stk. 5, kan sognerådet i kommuner, hvor kassererforretningerne udføres af et medlem af sognerådet, der ikke samtidig er rådets formand, tillægge formanden og kassereren vederlag eller medhjælpssummer til et beløb af tilsammen 1,25 kr. årlig pr. indbygger. I landets øvrige sognekommuner kan sognerådet bestemme, at der ydes formanden vederlag eller medhjælpssum indtil et beløb af 1 kr. årlig pr. indbygger. Udgiften må i ingen af tilfældene overstige 6.000 kr. årlig. Amtsrådet kan dog, når omstændighederne særlig taler derfor, give samtykke til større beløb end de nævnte.

Amtsrådenes praksis har imidlertid udviklet sig